1828. N° 3.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 7 JANUARIJ.

NOTIFICATIE.

NATIONALE MILITIE.

Ligting van het Jaar 1828.

Oproeping tot de Inschrijving.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gezien hebbende art. 51, 52, 53, 56, 57, 58 en 59, en 166 der wet, van den 8 Januarij 1817, alsmede art. 9 der wet, van den 27 April 1826; — overwegende de dezelve tot kennis van de Ingezetenen dezer Stad, dat de inschrijving voor de ligting der Nationale Militie van dit Jaar geschieden moet van de zoodanige op welke gerekend zijn in het Jaar 1809.

Dat alle Ingezetenen, zonder onderscheid, welke gedenken zich aan de dienst van den dienst zij ook zouden mogen [illegible] bij zich tegenwoordig of afwezend bevinden, verplicht zijn zich te doen inschrijven; dat Ouders, Voogden, of Goedverwanten, in dezen voor hunne naastbestaanden of pupillen, mitsgaders Regenten van publieke Gasthuizen, voor de onder hun beheer staande, de bedoelde zaken behartigen, door de bij de wet gevorderde opgave te doen, en daarvoor verantwoordelijk zijn.

Dat onder de Ingezetenen ten dezen ook worden gerekend de Vreemdelingen, die den zetel van hun vermogen, of hun verblijf, in het Koningrijk komen vestigen; alzoo zij, even als de Inboorlingen, verpligt zijn, mede te werken tot de gemeenschappelijke verdediging van den Staat, welke hun veiligheid en bescherming verleent.

En roepen dien ten gevolge op, alle de in de termen vallende Ingezetenen, om te compareren in de burger-Hoofdwachts:

Op Maandag, den 7. Januarij 1828.
Des voormiddags van 10 tot 1 uren, de bewoners van Wijk 1 en 2.

Op Dingsdag, den 8. Januarij 1828.
Des voormiddags van 10 tot 1 uren, de bewoners van Wijk 3 en 4.

Op Woensdag, den 9. Januarij 1828.
Des voormiddags van 10 tot 1 uren, de bewoners van Wijk 5 en 6.

En op Donderdag, den 10. Januarij 1828.
Des voormiddags van 10 tot 1 uren, de bewoners van Wijk 7 en 8.

Vermanende Burgemeester en Wethouders voornoemd wel expresselijk de belanghebben, zich, door getrouwelijk op te komen, vrij te waren tegen de nadeelige gevolgen, welke [illegible] in deze onvermijdelijk zouden voortvloeien [illegible] en opgegevene tijdsbepaling in het [illegible] te voorzien van [illegible] dadel, als mede schriftelijk op te geven [illegible] plaats, en het wijk en nummer hunner [illegible] ten einde hierdoor voor te komen de onaangenaamheden, welke voor de ingeschrevenen volgen moeten uit eene verkeerde spelling van den naam, of een abuis in de opgave der woonplaats, waardoor dikwijls de ingeschrevenen te vergeefs worden gezocht bij oproepingen, welke voor hun wezenlijk belang gedaan worden. Zullende er, van heden af, ter Secretarij gevaceerd worden ter afgifte der doopcedulen, voor diegenen welke binnen deze Stad zijn geboren, 's morgens van 10 tot 1 uren.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op heden 21 December 1827.

(w. g.) DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
P. A. DU PUI.

TURKYE.

BUCHAREST den 16 December. Brieven van deze dagteekening melden, dat de Heer *de Ribeaupierre* den 12den scheen was gegaan, maar door tegenwind belet geworden te vertrekken. De Fransche en Engelsche Gezanten waren den 8sten afgereisd.

[Volgens het bericht van een Engelsch koerier, den 29 December door Neurenberg gekomen, was de Heer *Strafford Canning* reeds te Koffu aangekomen, van waar hij den koerier met depêches aan den Engelschen Gezant te Weenen afgezonden had. De Heer *Strafford Canning* was voornemens om zich over Frankfort naar Londen te begeven. De Graaf *Guilleminot*, die zich op een Zweedsch schip ingescheept had, was regtstreeks naar Toulon onder zeil gegaan. De Baron *Ottenfels* zette, met genoeg overleg der Ministers van Pruissen, der Nederlanden en Zweden, de onderhandelingen met den Divan, tot het behouden van den vrede, voort.]

CONSTANTINOPOLEN den 9 December. De Fransche en Engelsche Gezanten, alle hunne pogingen om de Porte tot het annemen hunner voorstellen over te halen, vruchteloos ziende, zijn gisteren scheep gegaan. Den 2den des namiddags verlieten zij de haven, en om 5 uren zijn zij uit het gezicht. Zij begeven zich op Sardinische schepen, die zij gehuurd hebben, naar Smyrna, en zullen van daar op scheepen naar Toulon, den reis naar Korfu voortzetten. De winden waren hoogst gunstig voor de vaart op de Zwarte Zee gedoest; zoodat de heer *de Ribeaupierre*, die sedert den 4 December aan boord der Russische schepen is, ongeacht alle aangewende pogingen, de haven niet heeft kunnen verlaten en zich nog aan den ingang van het groote kanaal bevindt. Hij zal zich met den eersten gunstigen wind naar Odessa begeven, en daar het thans volledig dooit, is het waarschijnlijk, dat de wind dezen avond verandert, en de Russische vlag morgen vroeg onze wateren verlaten zal. Vóór zijn vertrek uit Konstantinopolen heeft de heer *de Ribeaupierre* den heer *de Minciaky*, Consul Generaal van Rusland te Bucharest, bij de kennisgeving hiervan, tevens aanbevolen om de stad nog niet te verlaten, omdat zijne tegenwoordigheid aldaar nog van bijzondere omstandigheden afhing.

Voor dat de Gezanten hunne hotels verlaten, deden zij den Reis-Effendi andermaal de Firmans tot hun vertrek versoeken. Maar deze Minister liet hun antwoorden, dat, indien de Gezanten aan de Porte de bevelen hunner respective hoven konden overleggen, welke hen tot dien stap bevoegden, de Porte geene de minste zwarigheid zoude maken om de firmas toe te staan. Dat de Porte anderzins van hun vertrek geene kennis moet dragen maar aan hetzelve geene de minste hindernis zoude toebrengen. Er zijn geheime bevelen gegeven om de schepen der Gezanten te eerbiedigen. Men weet nog niet hoe het bij hunnen doortogt door de Dardanellen gegaan is; maar men veronderstelt, dat deze geene zwarigheid zal ondervonden hebben. Toen de Heer *de Ribeaupierre* van zijne ambtgenooten afscheid nam, zoude bij hun de verzekering herhaald hebben, dat indien de Porte de overeenkomst van Ackerman in alle hare uitgestrektheid eerbiedigde, en door geen onbedachten stap het beschermheerschap van Rusland over deze Vorstendommen aanrandde, het Russisch Kabinet het tractaat van den 6 Julij naauwgezet zoude vervullen. Het is niet aan het Spaansche Consulaat, zoo als men gemeld had, maar aan dat der Nederlanden, dat de Graaf *de Guilleminot*, naar het voorbeeld zijner ambtgenooten, de archiven van zijn gezantschap heeft toevertrouwd.

[De tijdingen van den 3 dezer, regtstreeks door een koerier, den 7 December uit Konstantinopolen vertrokken, te Parys overgebragt, bevestigen de reeds vroeger medegedeelde:

„De Porte had, na eene buitengewone raadsvergadering volhard bij hare weigering om de tusschenkomst der verbondene Mogendheden aan te nemen; de onderhandelingen der Gezanten waren dus afgebroken, en deze stonden den volgenden dag te vertrekken.

„De Porte maakte alle toebereidselen ten oorloge. Men verzekerde, dat Tahir-Pacha, die in Diarbekir het bevel over de vloot gevoerd had, tot Kapitein-Pacha benoemd was. De bevolking van Konstantinopolen scheen diep bedroefd.

„De Porte had de bescherming van den Gezant der Nederlanden voor de onderdanen der drie verbondene Mogendheden niet willen aannemen; maar had zichzelven het die bescherming belast: bijna allen hadden het besluit genomen om alhier te blijven, waar overigens de volmaaktste rust heerschte.

„De Heer *de Ribeaupierre* had aan zijne ambtgenooten volmagt gegeven om met de bevelhebbers der verbondene eskaders alle de maatregelen te beramen, die men, ten gevolgen van der Porte hardnekkigheid, nemen moest. Men dacht, dat eene dier maatregelen zoude wezen, om eene stuffe voor de Dardanellen te plaatsen, ten einde alle vervoer van manschappen, wapenen, munitie, en levens-voorraad, voor rekening der Turken, te beletten.“]

RUSLAND.

PETERSBURG den 24 December. De Generaal *Paskewitsch* meldt den Keizer, dat de vrede met Perzien bepaaldelijk gesloten is. Men weet de voorwaarden niet; maar het is waarschijnlijk, dat de Generaal instructien had om een zoodanige rondmaking van grondgebied te bedingen, dat Rusland voor het vervolg tegen de invallen der Perzische horden zoude beveiligd wezen. Men zegt dat al degenen, die gezelven aangeraden hebben, in ongenade vervallen zijn. Deze uitkomst zoude de zaken met Konstantinopolen wel bespoedigen kunnen, daar de Sultan te vrezen heeft, van door de Russen op een punt te zullen aangevallen worden, van hetwelk de vertragingen nog erustiger gevolgen zouden na zich slepen, dan die men aan den kant van Europa ondernemen mogte.

[Het is de Prins *Alexander Suwarow*, Klein-zoon des beroemden Generaals van dien naam, welke den Keizer het vredes-tractaat met Perzien en de sleutels van Erivan heeft overgebragt.]

OOSTENRYK.

TRIENTE den 22 December. Volgens tijdingen uit Smyrna, heeft de Admiraal *de Rigny*, misnoegd over de gebeurtenissen van Scio, twee zijner schepen afgezonden, om eenen wapenstilstand te doen plaats grijpen, en volgens berigten van Chiemé, had men te Scio, sedert verscheidene dagen, gevochten en vrijden. De Admiraal *de Rigny* was voornemens zich met den Generaal *Hamilton* naar dat eiland te begeven, om er de orde te herstellen, en aan de Consulaten

(*Het vervolg op de laatste van deze blade.*)

jaweelen en bijzonder vermogen doen aanbieden, welkende de Bank in hare dringende behoeften te ondersteunen, en men verwachtte, dat dit edelmoedig gedrag tot een voorbeeld zou strekken aan degenen, die het begaan van dit etablissement, dat voor alle klassen der maatschappij van zoo veel belang is, willen verzekeren. Men vleidde zich voorts, dat de zwarigheden spoedig uit den weg zouden geruimd worden, te meer indien men rekenen mogt op eene emparige medewerking der rijkste kapitalisten van het land.

Sir *William A'Court*, die thans bij het hof van Lissabon geaccrediteerd is, gaat als buitengewoon Ambassadeur en Minister Plenipotentiaris naar Petersburg, en wordt door Sir *Frederik Lamb*, die Ambassadeur te Madrid is, opgevolgd. Sir *Brook Taylor*, kunstenaar te Madrid is, opgevolgd door Sir *Brook Taylor*, kunstenaar te Madrid is, opgevolgd. Sir *Brook Taylor*, kunstenaar te Madrid is, opgevolgd. (*Het vervolg op de volgende blade.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 1sten January. De Infant Don *Miguel* is gisteren te Greenwich aan wal gestapt en op de plegtigste wijze ontvangen, en door Zijne Koninglijke Hoogheid den Groot-Admiraal, de commanderende Generaals en Admiraals, alsmede door de Portugeesche en Spaansche Ambassadeurs opgewacht. De Vorst was in het zwart gekleed, zonder eenige onderscheidene teekenen. Hij wordt vergezeld als iemand, welke eerder het voorkomen heeft van een zachtmoedig, vreesachtig

tegenwoordig envoyé bij het hof van Beieren, gaat dienzelfden post aan het hof van Berlijn bekleden.

Brieven, gisteren alhier uit Triest ontvangen, verzekeren dat de verbondene Mogendheden, steeds alle middelen in het werk stellen, om alle aanvallen van den kant der Grieken voor te komen, ten einde hierdoor aan Turkije hunne onzijdigheid te doen blijken.

Omtrent de tijding van het verbranden der Grieksche vloot bij Scio door den Franschen Admiraal heeft men hier niets vernomen, dat voor de echtheid van dat berigt eenigzins pleit; hoewel men het niet voor onmogelijk houdt, dat de geallieerde eskaders de Grieken, in geval van weerspannigheid, tot het in acht houden van den wapenstilstand zouden dwingen.

[„Het is wezenlijk te bejammeren, zegt de Schrijver van een brief in het dagblad de *Courier*, dat alle roovers den naam van Grieken aannemen. Laatstelijk heb ik eenen brief van Morea ontvangen, waarvan de schrijver, eene oogetuige mij verzekert, dat de equipages der zeeroovers-vaartuigen zamengesteld zijn uit uitgetelingen van verschillenden landaard, uit slaven, Italiaanen, Spanjaarden en uit eenigen onzer eilandbewoners, welke, wegens misdaden, hunne haardsteden zijn ontvlugt. Deze ellendigen nemen de Grieksche kleederdragt aan, en verbranden alle schepen, die zich op hunne waars voordoen, van welke zij zelfs de Grieken niet uitzonderen."

In dien brief wordt verder gemeld, dat meer dan twee duizend Grieken, die aan boord der Turksche vloot gevangen waren, te gelijk met hunne onderdrukkers, in den zeeslag van Navarino omgekomen zijn.]

Van Maltha schrijft men, den 8 December, dat de Admiraal *Codrington* strenge maatregelen neemt tegen de Grieksche zeeroovers en onder anderen naar Carabusa, een sterk roversnest op de kust van Kandia, twee fregatten gezonden heeft, met last om alle hunne schepen te nemen en de forten, die binnen het bereik van het geschut liggen, te vernielen.

Het bombardeerschip de *Etna* is gereed en zal heden of morgen naar zee gaan.

Voorts melden die berigten, dat het Russisch eskader aldaar bezig was met zich te herstellen, en er tot Maart scheen te zullen blijven. Er lagen bovendien drie Engelsche linie-schepen te Maltha.

— De brievenmaal van Brazilie heeft berigten medegebragt uit Rio Janeiro tot den 11 November, en uit Buenos Ayres tot den 16 October.

In het dagblad van Rio Janeiro, van den 29 September l. l., is de overeenkomst bekend gemaakt, welke op den 23 November 1826, tusschen den Keizer van Brazilie en den Koning van Engeland gesloten, en vervolgens door beide regeringen goedgekeurd is, en waarbij bepalingen gemaakt worden, om, binnen den tijd van drie jaren, den slavenhandel, welke nog door Braziliaansche onderdanen op de kusten van Afrika gedreven wordt, geheel te doen ophouden.

— Uit Rio Janeiro wordt gemeld, dat in de wetgevende vergadering van Brazilie zeer hevig is beraadslaagd over de te heffen belastingen, en dat er eene afdoende tegenstand bij de leden is waargenomen tegen het onderhouden der thans daar te lande aanwezige vreemde troepen.

— In de berigten van Buenos Ayres wordt de financiele toestand van het gemeenebest als zeer ongunstig afgeschilderd. Men wil eene leening tot stand brengen van 5 à 6 millioenen dollars. De piaster doet hima drie kapitalen opgeld, en de wissel op Engeland, voorheen 40 à 50, is tot 12 à 13 en 1 half gevallen. In eenen bijzonderen brief van dat leest men, onder anderen, het navolgende: „Sedert de komst van een parlementair, door een brusselen zee-officier gecommandeerd, zijn de vredes onderhandelingen hervat, en, zoo men zich vlei, met uitzigt op eenen goeden uitslag."

— Men gaat voort met het zenden van allerhande scheepsbehoeften naar de Middellandsche zee, bestemd voor het eskader van den Admiraal *Codrington*, en men heeft ook onlangs eenige troepen ingescheept, naar Gibraltar, Maltha en Korfu bestemd. Zeven transportschepen, onlangs in Depesote uitgerust, zijn naar Plymouth gezeild. Daar zij ingerigt zijn voor het overbrengen van paarden, meent men, dat zij de britsche ruiterij uit Portugal naar Engeland zullen terug voeren.

— De bombardeer-galjoot *de Etna*, Kapitein *Hoste*, zal heden van Woolwich naar Portsmouth vertrekken, hebbende in de zeestraat een schuit bemmen uit het Konjoklijk tuighuis ingenomen. Ook heeft zich op dat vaartuig een detachement Koninklijke mariniers ingescheept.

— Naar men vernoemt, zijn er wederom 180,000 onces zilver naar Calais uitgevoerd. Ook zijn er te gelijker tijd 2000 onces goud aan stuiven naar Rotterdam ingeladen. Het grootst gedeelte dezer kostbare waar, is door een Agent van de Heeren *Rotschild* ingescheept.

— Het lijk van Kapitein *Bathurst*, in het gevecht van Navarino gesneuveld, is gisteren te Plymouth met de meest mogelijke krijgseer ter aarde besteld.

FRANKRYK.

TOULOUSE den 27 December. Men schrijft van de grenzen van Katalonie, dat het met die nieuwe partij der *Aggraviados*, die zich naar den kant van Gironne gevorm had, geheel gedaan is, daar de veelkracht door de autoriteiten aan den dag gelegd, zeer zeker de misvergenoegden te veel schrik aangejaagd had, om voor het eerst eenig onderp ten uitvoer te leggen; dat de rust thans in de onderscheidene corregimenten van Katalonien hersteld was, en dat de autoriteiten onvermoeid op de nieuwe middelen bedacht waren om de rust te verzekeren. Men had de gedeputeerden der Baskische provincien de grenzen zien overtrekken, om zich naar Barcelona te begeven; en men dacht dat hunne reis een verder doel had, dan om slechts hunne eerbiedige hulde aan H. M. te brengen; daar men thans niet meer twijfelde of de Koning zou de noordelijke provincien van zijn Koningrijk bezoeken. Verscheiden hoofden der Aggravados hebben bevel gekregen Toulouse te verlaten, en zich verder van de Spaansche grenzen te verwijderen.

— De Courant van Madrid bevat een besluit van den Koning, waarbij al de Commissarissen van Policie afgeschaft, en de Alcades der Cortes met derzelver functien belast worden, zoo als zulks voor de oprigting van die Policie in Madrid plaats had. Deze maatregel, denkt men, zal over geheel Spanje uitgestrekt worden.

— Te Madrid verzekerde men, den 19 December, dat al de vreemde gezanten naar Barcelona stonden te vertrekken, van waar het hof eerst in het begin van April vertrekken zoude.

PARYS den eersten Januarij. Ter gelegenheid van het Nieuwjaar hebben de Ministers, de Ambassadeurs, de leden der ligchamen van Staat, de Geregtshoven, alsmede de Generaals hunne opwachting gemaakt bij Z. M. den Koning. De President van het hof van Cassatie, de Heer *Desèze*, heeft in zijne aanspraak zich uitgeweid over de liefde des volks tot den Koning, en de blijken, welke Z. M. van die genegenheid op zijnen togt naar St. Omer heeft ontvangen. De Koning heeft geantwoord, dat die blijken van liefde van de zijde van zijn volk hem ten hoogste hadden verheugd.

De Bisschop van *Hermopolis*, aan welken het bestuur van de geestelijke aangelegenheden en het onderwijs is opgedragen, heeft gezegd, dat het [illegible] kan worden aangemerkt als met eenen [illegible] te beginnen, maar dat in [illegible] staat, dat de Koning alle kwaad verdrijft [illegible] aanblik; dat ook alle harten zich meer dan ooit tot den Koning wenden, als tot den bron van [illegible] verstandige denkbeelden, en dat Frankrijk meer dan ooit overtuigd is, dat het doorluchtig geslacht zijner Koningen onmisbaar is voor zijne rust, welvaart, vermogen en vrijheid. Z. M. heeft geantwoord: „Indien het Opperwezen mij de kracht verleent, welke ik van hetzelve verwacht, dan zullen mijne volken ondervinden, dat zij in mij een vader en een vriend hebben, gereed, om met die standvastigheid, welke mijnen rang en mijnen stand betaamt, alles voor hun geluk te doen.

De President van het Geregtshof van Parys, de Heer *Seguier*, heeft Z. M. gezegd, dat de eeuw den toestand der menschelijke zaken verandert; dat Staatsbelang naar den gang der gebeurtenissen wordt gewijzigd, maar dat éene zaak onverzettelijk blijft, namelijk de regtvaardigheid; dat de Franschen eenmaal Lodewyk XII een lang leven toewenschten, om dat hij het regt handhaafde, en hen in vrede deed leven, en dat zij hetzelfde van Z. M. verwachten. Z. M. heeft geantwoord: „Indien God mijne pogingen ondersteunt, zal Frankrijk gelukkig zijn. Ik hoop, dat het reeds gelukkig is; dat het gevoelt, hoe veel het aan zijnen Koning, en aan hem, dien wij verloren hebben, verschuldigd is. Ik heb verklaard, dat ik het bestuur van mijn Broeder wilde vervolgen; ik zal die belofte houden en ik zal dit bestuur duurzaam en bloeijend trachten te maken. Ik reken op ulieden in het betrachten van dezen pligt. Laat een ieder regt wedervaren. Dit wensch ik, dit wil ik; het is ook het eenigste middel om mijne gunst te verdienen."

— De Infant Don *Miguel* [illegible] te Calais aangekomen met den [illegible] zullen Ridder *de Barbasa* en een gevolg [illegible] vervoegen, en den volgenden dag naar Londen [illegible] zeer fraai jagt, door het Engelsch Gouvernement opzettelijk overgezonden, vertrokken.

— De Ridder *John Gore*, Engelsch Vice-Admiraal, komende van Malta, en brieven, die men veronderstelde van zeer groot gewigt te zijn, overbrengende, is gisteren alhier aangekomen, en heeft, na bij de Engelsche Ambassade en aan het Hof geweest te zijn, dadelijk zijne reis naar Londen voortgezet. Deze Admiraal had zich te Marseille in quarantaine begeven, maar een thelegraphisch bevel overbragt om den tijd van dezen gezondheids-maatregel te verkorten, en hem toe te staan te scheepen en te vertrekken.

— De Weener brieven melden de bankbreuk van een groot handelshuis, dat gewigtige zaken in wollen deed. De bankbreuk wordt op twee millioenen geschat.

— De Spaansche post heeft gisteren van Madrid brieven, gedagteekend den 20 December, aangebragt. Het gerucht liep in die hoofdstad, dat een Russisch koerier met eenen eigenhandigen brief van Keizer *Nikolaas*, voor Koning *Ferdinand* belast was, en dat de Russische gezant, de heer *Tatischef*, den 24 vertrekken zoude, om Z. Kath. M. te Barcelona dien brief zelf te overhandigen.

— In de gemeente Monsigné, twee uren van Doral, (Departement Maine et Loire) heeft een ontzettend voorval plaats gehad. Het bestaat in die gemeente zeer vele berggroeven, die eene soort van arduinsteen opleveren, welke zeer gezocht is, en waarvan men zich te Angers en in het geheele Departement bedient. Het gewelf van eene dier steengroeven dreigde, sedert eenige dagen, in te storten, zoodat de arbeiders dezelve verlieten, weshalven hunner zich weder in de groeve begaf om er zijn gereedschap uit te halen. Nauwelijks bevond hij er zich, of een aanmerkelijk gedeelte van het gewelf stortte in, en begroef hem, toevallig in eene kleine ruimte, evenwel groot genoeg, om er zich in te kunnen bewegen, 60 zelfs hoofen laten. Na drie dagen en vier nachten onafgebroken arbeids, waren men tot bij den ongelukkigen gekomen, die niet ongekonden had zijne makkers aan te moedigen, door, naar de gewoonte der bergwerkers, op de steenen te slaan, die rondom hem lagen. Men had, den schijn na, nog slechts twee voeten harde weg te nemen, wanneer vijf der vlijtigste arbeiders, zich een oogenblik verwijderden om uit te rusten, de zeide weigerde hem te vol-

(Het vervolg in het [illegible] blad.)

Scio, vóór eenigen tijd uit Triest medegedeeld, als den 17 November zullende hebben plaats gehad.

Dezelfde brieven meldden, dat de korvet de *Pomone*, onder bevel van den Ridder Kapitein *Reverseaux*, naar Scio in observatie gezonden was, ten einde de Consuls en Agenten, der verbondene Mogendheden, tegen de beleedigingen der Grieken te dekken, die zich reeds onvoorzigtig bedreigingen tegen dezelven zouden veroorloofd hebben.

De vice-Admiraal *de Rigny* voegde er bij, dat hij het fregat de *Juno*, onder bevel van den Scheeps Kapitein *Lablanc*, met twee andere schepen, naar Egina afgezonden heeft, om de Fransche schepen, onlangs voor het tribunaal aldaar opgebragt, des noods met gewelt te doen los geven, met vergoeding, zoo veel mogelijk.

Het is gewis, dat de [illegible] der [illegible] Griekse kapers weggevoerd, door de Grieksche vloot door den [illegible] wordt dus door zijnen [illegible] van Scio gelegen, verwijderd [illegible] aanmerking, die men, in *de Globe* [illegible] der zaken aantreft. [illegible] alle hoop voor hem verloren was, moet buiten twijfel het beklagenswaardigste geweest zijn; het hart krimpt weg bij het denkbeeld, hoedanig zijne laatste oogenblikken waren.

— *Den 3 Januarij.* Brieven van den Vice-Admiraal *de Rigny*, dezen morgen aangekomen en gedagteekend Smirna den 18 November, 11 en 2 December 1827, melden geene dadelijke melding van het gebeurde te [illegible] en hielden daar werken, toen eene nieuwe onstorting [illegible] hem met een verschrikkelijk gedruisch onder veertig [illegible] aarde, en afbraak van huis, waarmede men aanvang had willen tegenhouden, begraafde. Nu was alles verloren en de stoutmoedigsten verwilderden zich. De blinde ongelukkigen, aan hun lot overlatende. Dat van den eersten, die op het ongeluk der noodlottige ontploffing nog leefde en begrijpen moest, dat toen alle hoop voor hem verloren was, moet buiten twijfel het beklagenswaardigste geweest zijn; het hart krimpt weg bij het denkbeeld, hoedanig zijne laatste oogenblikken waren.

— *Den 3 Januarij.* Brieven van den Vice-Admiraal *de Rigny*, dezen morgen aangekomen en gedagteekend Smirna den 18 November, 11 en 2 December 1827, melden geene dadelijke melding van het gebeurde te [illegible] door de Grieksche [illegible]

[Het verbranden van de Turksche vloot bij Scio door den Admiraal *de Rigny*, wordt dus door zijnen brief uit Smirna (slechts 6 uren van Scio gelegen) uitdrukkelijk tegensproken, en is dus geheel uit de lucht gegrepen. Het is mede gewis, dat de Franschen, eenmaal Lodewyk XII een lang leven toewenschten, om dat hij het regt handhaafde, en hen in vrede deed leven, en dat zij hetzelfde van Z. M. verwachten. Z. M. heeft geantwoord: „Indien God mijne pogingen ondersteunt, zal Frankrijk gelukkig zijn. Ik hoop, dat het reeds gelukkig is; dat het gevoelt, hoe veel het aan zijnen Koning, en aan hem, dien wij verloren hebben, verschuldigd is. Ik heb verklaard, dat ik het bestuur van mijn Broeder wilde vervolgen; ik zal die belofte houden en ik zal dit bestuur duurzaam en bloeijend trachten te maken. Ik reken op ulieden in het betrachten van dezen pligt. Laat een ieder regt wedervaren. Dit wensch ik, dit wil ik; het is ook het eenigste middel om mijne gunst te verdienen."

— De Infant Don *Miguel* [illegible] te Calais aangekomen met den [illegible] zullen Ridder *de Barbasa* en een gevolg [illegible] vervoegen, en den volgenden dag naar Londen [illegible] zeer fraai jagt, door het Engelsch Gouvernement opzettelijk overgezonden, vertrokken.

— De Ridder *John Gore*, Engelsch Vice-Admiraal, komende van Malta, en brieven, die men veronderstelde van zeer groot gewigt te zijn, overbrengende, is gisteren alhier aangekomen, en heeft, na bij de Engelsche Ambassade en aan het Hof geweest te zijn, dadelijk zijne reis naar Londen voortgezet. Deze Admiraal had zich te Marseille in quarantaine begeven, maar een thelegraphisch bevel overbragt om den tijd van dezen gezondheids-maatregel te verkorten, en hem toe te staan te scheepen en te vertrekken.

— De Weener brieven melden de bankbreuk van een groot handelshuis, dat gewigtige zaken in wollen deed. De bankbreuk wordt op twee millioenen geschat.

— De Spaansche post heeft gisteren van Madrid brieven, gedagteekend den 20 December, aangebragt. Het gerucht liep in die hoofdstad, dat een Russisch koerier met eenen eigenhandigen brief van Keizer *Nikolaas*, voor Koning *Ferdinand* belast was, en dat de Russische gezant, de heer *Tatischef*, den 24 vertrekken zoude, om Z. Kath. M. te Barcelona dien brief zelf te overhandigen.

— In de gemeente Monsigné, twee uren van Doral, (Departement Maine et Loire) heeft een ontzettend voorval plaats gehad. Het bestaat in die gemeente zeer vele berggroeven, die eene soort van arduinsteen opleveren, welke zeer gezocht is, en waarvan men zich te Angers en in het geheele Departement bedient. Het gewelf van eene dier steengroeven dreigde, sedert eenige dagen, in te storten, zoodat de arbeiders dezelve verlieten, weshalven hunner zich weder in de groeve begaf om er zijn gereedschap uit te halen. Nauwelijks bevond hij er zich, of een aanmerkelijk gedeelte van het gewelf stortte in, en begroef hem, toevallig in eene kleine ruimte, evenwel groot genoeg, om er zich in te kunnen bewegen, 60 zelfs hoofen laten. Na drie dagen en vier nachten onafgebroken arbeids, waren men tot bij den ongelukkigen gekomen, die niet ongekonden had zijne makkers aan te moedigen, door, naar de gewoonte der bergwerkers, op de steenen te slaan, die rondom hem lagen. Men had, den schijn na, nog slechts twee voeten harde weg te nemen, wanneer vijf der vlijtigste arbeiders, zich een oogenblik verwijderden om uit te rusten, de zeide weigerde hem te vol-

(Het vervolg in het [illegible] blad.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 3 January. Wy hebben van goederhand vernomen, dat de achtien Schevening[illegible] meisjes, welke, bij gelegenheid van de inwijding van het Paviljoen op het Duin, de Koningin met een [illegible] dicht gezang hebben, en aan Hoogstdezelve eenige voortbrengselen van Scheveningen, [illegible] hebben aangeboden, [illegible] door Hare Majesteit [illegible] Hare Majesteit, [illegible] zijn vereerd [illegible] worden. Bij dezer verscheiden prijs aan de voorname [illegible] met eene gouden W, terwijl op de keerzijde [illegible] zonde [illegible] nieus dan een [illegible]

bouwing van de Koningin, en de zijde van het reisje, aan hetwelk dit halssieraad is geschonken geworden, gegraveerd staat. Bij de uitdeeling dezer bewijzen van Koninklijke gunst, weergalmde de lucht van het vreugdegejuich.

— Onze Afgezant bij den Pauselijken Stoel is den 18 December te Turin gepasseerd. Volgens berigten van Rome van dezelfde dagteekening, door den *Courrier de la Meuse* medegedeeld, werd Z. Exc. den 20. te Rome verwacht.

— Het bekende dichtstuk van onzen beroemden Dichter *H. Tollens: De overwintering der Hollanders op Nova Zembla*, wordt, zoo men verneemt, te Brussel in het Fransch vertaald, en zal, bij den Boekverkooper *Tarlier*, ten voordeele van de Kolonien *Fredrikszoord* en *Wortel*, uitgegeven worden, onder den titel van *les Bataves à la nouvelle Zemble*.

DORDRECHT den 4 Januarij. In het afgeloopen jaar zijn aan deze stad uit zee aangekomen 222 schepen, waaronder 79 uit de havens van Frankrijk, 64 uit die van Noorwegen, 41 uit die der kleine Oost, 16 uit die van Groot-Brittannie, 13 uit die van Zweden, 7 uit die van Rusland, 1 uit Portugal en 1 van Kadix.

In het jaar te voren, 1826, waren aan deze stad uit zee aangekomen 205 schepen, dus in het nu afgeloopen jaar 17 meer.

— Volgens de authentieke zeetijding zijn, gedurende het afgeloopene jaar 1827, in de Maas en Goeree binnengekomen 1731 schepen, zijnde 144 meer dan in het jaar 1826, en uitgezeild 1774, zijnde 141 meer dan in 1826, zoo als gewoonlijk, zonder de vischhoekers, jagers, haringbuizen, noch ook die schepen te rekenen, welke van Rotterdam, Dordrecht, Schiedam enz., langs de Zeeuwsche stroomen zijn uitgezeild of ingekomen, en evenmin die, welke langs de Wadden binnen door van Hamburg, Bremen enz. gearriveerd of derwaarts vertrokken zijn.

— Te Antwerpen zijn, gedurende 1827, uit zee aangekomen 831 schepen, te weten: 432 Nationale, 137 Engelsche, 100 Amerikaansche, 58 Fransche, 23 Hanovrasnsche, 21 Deensche, 22 Noorweegsche, 13 Pruissische, 4 Oldenburgsche, 4 Zweedsche, 4 Hamburgsche, 3 Breemsche, 3 Mecklenburgsche, 1 Rostockesch, 1 Oostenrijksch en 1 Napolitaansch.

MENGELINGEN.

IETS OVER DEN VELDMAARSCHALK *PAUL WIRTZ.*

Altijd zal het belangrijk blijven de levens-bijzonderheden te kennen van personen die op het groot wereldtooneel eene luisterrijke rol hebben vervuld, en die belangrijkheid verdubbelt zich met betrekking tot zulke personen, wier leven en daden eenen onmiddelijken invloed gehad hebben op de loswisselingen van het dierbaar vaderland.

Door eene toevallige omstandigheid, waarvan de vermelding alhier onnoodig is, hebben wij in handen gekregen de Autobiografie, of eigene door hem zelven opgestelde levensbeschrijving van een Krijgs-Overste, die in de laatste helft der XVIIde eeuw, in den bangsten nood des lands, eenen bewigtigen invloed gehad en een hoogst werkdadig aandeel aan 's lands verdediging tegen den vijand genomen heeft. Daar dit stuk, zoo veel wij weten, door den druk niet gemeen gemaakt is, en eene gansch eigenaardige houding heeft, zoo meenen wij, te mogen onderstellen, dat het den lezeren onzer Mengeling, niet ongevallig zal zijn, wanneer hun hetzelve alhier medegedeeld wordt.

Het is de levensbeschrijving van *Paul Wirtz* of *Wurtz*, Baron van Ornholm, Generaal-Veldmaarschalk van de Republiek der Vereenigde Nederlanden.

Ik ben geboren, zoo begint hij de beschrijving van zijn leven, te Husum, een klein stadje in het Holsteinsche, en van burgerlijke ouders afkomstig, die toch nog al zoo tamelijk wel gezeten lieden waren, zoodat bij mij vlijtig ter schole deden gaan. Doch al van mijne vroegste jeugd af aan, was de trek tot het krijgswezen zoo diep bij mij ingeworteld, dat ik zelfs in de scholen alreeds voor soldaat of officier speelde, en meer hield van exerceren en schermen dan van studeren. Des niet te min, maakte ik tot verwonderens toe, vorderingen in het lezen en schrijven. Maar dewijl nu eenmaal de krijgsman in mij zat, die met geen tangen uit mij te halen was, zoo ging ik, zonder toestemming en weten mijner ouders, bij een Kapitein als jonge in dienst, toen ik nog naauwlijks 13 of 14 jaren oud was. Doch mijne ouders kwamen hier al spoedig achter, en hielden bij den Kapitein zoo lang aan tot dat zij hem bewogen om mij weder te ontslaan, ten einde ik mijne studie zoude kunnen hervatten en voortzetten.

Hierop bezocht ik de school wederom een tijd lang, en kreeg eene goede hand van schrijven. Kort daarop kwam ik bij een beroemd Advokaat te Gostorp, wiens naam was *Pichelius*, die mij als klerk of bladschrijver in zijnen dienst nam, en bij wien ik het eenige jaren uithield, en bij nacht en ontijden, wanneer ik geen werk voor den Advokaat te verrigten had, studeerde ik vlijtig en insonderheid hield ik mij met het lezen van historische boeken onledig. Dit was de oorzaak dat ik van de Vrouw van Mijnheer den Advokaat die wat hoogzuinig was, om mijn lant opzitten des nachts en het verbranden van zoo veel kaarslicht, dikwijls verrijtingen moest ondergaan, ja zelfs verbood zij mij het gebruik van nachtlicht een eenemale; maar ik liet mij hierdoor niet afschrikken en ging voortaan, bij gebrek van kaarslicht, in mijne kamer voor de open deurgat van den kagchel zitten, om bij den schijn der gloeijende kolen te lezen.

Toen mijn Patroon dan nieuwsgierig werd waarmede ik mij zoo nachts zoo lang bezig hield, overviel hij mij op zekeren avond, en vond mij bezig met de deuren van den openstaanden kagchel, naar de gloeijende kolen gekeerd, lezende in eenen zeer beroemden geschiedschrijver, hetwelk mijnen Heer den Advokaat derwijze trof, dat hij mijne leeslust hooglijk roemde, en mij aanstonds beloofde, dat ik nooit geen gebrek aan kaarsen weder zoude hebben, zoo als hij mij dan ook aanstonds zoo veel licht verschafte als ik noodig had.

Nadat ik eenige jaren bij dezen Heer aldus had doorgebragt, kon ik toch altijd nog niet zeggen, dat ik minder lust tot het soldaten leven gevoelde dan bevorens, weshalve het mij zeer naar mijn zin was dat ik gelegenheid kreeg, om mijnen regtsgeleerden vaarwel te zeggen, en door den Keizerlijken Kapitein *Fitshoven*, die door den Keizer aan den Hertog van *Gottorp* gezonden was, aangenomen en mede naar Weenen genomen te worden. Deze werd mijn lust tot lezen ook spoedig gewaar, en besteedde mij bij de vaders van het Jezuiten Collegie, om aldaar te studeren. Door aanbeveling dezer Vaders Jezuiten, kwam ik met eenen zekeren Ambassadeur naar Spanje, alwaar ik echter niet gelukkig was, wijl ik met iemand in woordwisseling en van woorden tot dadelijkheden kwam. Dit tweegevecht kostte dengenen die mij beleedigd had het leven.

Hierop nam ik mijne toevlugt tot den Deenschen Ambassadeur, die mij vrij en ongeschonden, veilig naar Denemarken voorthielp, waarop ik wederom tot mijne Ouders naar Holstein kwam; doch het beviel mij niet om aldaar lang te blijven, daarom nam ik mijne toevlugt tot een eerlijk Koopman van onze kennis, die altijd gezegd had, dat hij iets ongemeens in mij bespeurde, en mij zeer genegen was; ik bad hem, mij met een weinig geld te willen helpen, aangezien ik besloten had, mijn geluk in den krijgsdienst te beproeven; deze vriend gaf mij uit genegenheid, en in de hoop dat ik een goed gebruik van zijn geld zoude maken, honderd rijksdaalders, eene som veel grooter dan ik had durven hopen, en wenschte mij wel een millioen gelukkige uitkomsten in mijne ondernemingen.

Ik kleedde mij en voorzag mij van al het noodige, zoo knap mogelijk, en besloot om in Keizerlijke dienst te treden, hetwelk mij gelukte; het geluk was mij zoo gunstig, dat ik door mijn goed gedrag, de achting en toegenegenheid mijner officieren verwierf, en dienvolgt weldra Lieutenant te paard werd.

Het kwam mij echter voor dat het hier zoo schielijk niet gaan zoude, als ik wel wenschte, weshalve ik na eenigen tijd den *Keizerlijken* dienst verliet, en de *Zweedsche* partij koos, alwaar ik weldra Kaptein bij het voetvolk werd. Daar ik nu eenige mede-officiers had die onderscheiden talen verstonden, zoo ergerde het mij, dat ik niets anders dan mijn Hoogduitsch en wat Latijn kon, daarom pleegde ik eens ernstig raad met mijne beurs, en vond die zoodanig gesteld, dat ik eenen uitweg inslaan en echter nog eenig overschot behouden kon, ik besloot derhalve den krijgsdienst, voor eene poos, te verlaten, en eerst eene reis door verscheiden Landen en Rijken te ondernemen, waarin ik ook tamelijk gelukkig was, en eenige togten in het gevolg van voorname Ambassadeurs, zonder groote kosten te maken, volbrengen kon, en bij deze gelegenheid, allerwege de Landen en Steden naauwkeurig leerde kennen. Ik vervolgde dit zoo eenige jaren, en keerde weder naar Duitschland terug, ging andermaal in Zweedschen dienst en werd Majoor bij het infanterie-regiment van den Overste *Esterling*.

Dewijl ik steeds bedacht was om mij eene goede beurs te maken, zoo gelukte mij zulks nu in het bijzonder, zoodat ik mijne beide jongere broeders op mijne kosten studeren, en vreemde Landen doorreizen liet, waarbij ik hen van alles wat zij noodig hadden, verzorgde, waarvoor deze dan ook indedaad zeer erkentelijk, en zoo dankbaar geweest zijn, dat zij bestendig eene buitengemeene achting voor mij koesterden. Eenigen tijd daarna, werd ik door den Koning van Zweden tot Kommandant van Naumburg in Saksen aangesteld, welke Stad ik voor den Koning van Zweden tegen de Keizerlijken wel verdedigde, en na mijnen aftogt de vestingwerken geslecht heb; vervolgens, begaf ik mij naar *Iglau* in Silesien, alwaar mijn Overste *Esterling* met zijn regiment in garnizoen was, in welke Stad ik ten tweedenmaal belegerd werd, en na eene hevige verdediging, bij welke mijn Overste *Esterling* zelf, en de Luitenant-Kolonel en verscheiden Officiers het leven verloren, ja zelfs toen de vijanden reeds de buitenwerken bemagtigd hadden, maakte ik het hun zoo bang, dat ik eene eervolle kapitularie en vrijen aftogt erlangde.

Daarop werd ik als Overste van dit Regiment aangesteld, en trok met hetzelve naar Groschlojan in Silesien, ook deze stad werd belegerd, en bij deze gelegenheid deed ik onderscheiden zeer gelukkige uitvallen, doch deze mijne welgeslaagde pogingen verwekten bij anderen, en bijzonder bij den Gouverneur dezer vesting niet weinig nijd en naijver, te meer, daar hij mij in het geheel niet gunstig was, en gaarn zoo als *David*, op *Joabs* raad, aan *Uria* deed, op de slagtbank zonde geleverd hebben; ten welken einde hij mij bevel gaf om een uitval te doen en dien te kommanderen, met belofte, om mij spoedig en goed te zullen onderteekenen, maar ik was zoo dom niet, of ik bemerkte den aanslag welhaast, en verlangde de oorzaak van hem te vernemen, waarom ik juist op eene bepaalde plaats, aan welke de vijand met zijne grootste magt en beste verschansing tegenoverstond, den uitval doen en hem aanvallen moest? Zijn antwoord was, dat ik zijn bevel vernomen had, en hetzelve voltrekken moest. Ik deed zulks, verliet mij op de bejoolde ondersteuning, en wierde mij met de meest mogelijke dapperheid, doch vond mij bedrogen, aangezien er hoegenaamd geene ondersteuning kwam opdagen, en ik werd met mijne geringe manschap zoodanig door den vijand omringd, dat alles nedergesabeld en gevangen genomen werd, en ik, wat mijn persoon betreft, alleen, maar niet zonder het allergrootste levensgevaar mijnen terug kwam.

(Hier vervolg in den brief van den Redacteur.)

Korts hierop volgde de stilstand van wapenen, en daarna ook de algemeene vrede van 1648; ik moest, gelijk meer anderen, mijn regement afdanken. Ondertusschen had ik in dezen oorlog mij eene zoodanige beurs gemaakt, dat ik bij de afdanking aan ieder mijner Ritmeesters een geschenk tot gedachtenis geven kon van duizend rijksdaalders, (doch eenen kunner, die over mijnde groote mildadigheid eigenaardig was, liet ik al het zijne prijs maken.

Nu was ook hier en daar wegens deze groote afdanking van krijgsvolk onder verschillende aanmerkingen een geschil ontstaan, dat door de Staten van Hessen-Cassel, Mijnheer Lewis, die Raiz eenigen tijd als Opper-bommanschalk gestaan, en toen zijne Hoogheid de Heer Landgraaf Willem, verzocht ik Zijne Majesteit de Koning gemeld werd, dat ik aldaar, dewijl ik reeds 200 jaar geleeraard had, en ik nu mijne vorderlijk geen oenig verder te wrachten scheen, mijne (Hier vervolg op de volgende bl.)

---

den om het oproer te dempen, aangegrepen en reeds aan een' boom wat gebonden hadden, met oogmerk om hem te morgen; doch nu niemand deze rebellen te gemoet of hen in de volgering van dit schelmstuk verhinderen durfde, zoo deed ik zulks en bragt hen door mijne toespraak en overreding zoo verre, dat zij niet alleen van hunnen opstand terug kwamen, maar mij ook voor mijne goede diensten hartelijk dankten; doch deze dank had ook nog een ander goed gevolg, want ik gevaarde daardoor bij den Generalissimus in het grootste krediet en aanzien.

Hierna heb ik, met toestemming van Zijne Doorluchtigheid den Generalissimus, bij den Keurvorst van de Paltz eenigen tijd als Opper-hofmaarschalk gestaan, en toen Zijne Hoogheid in het jaar 1654 in Zweden als Koning gekroond werd, verzocht ik Zijne Majesteit de Koning, dewijl ik reeds 200 jaar geleefd had, en ik nu mijne vorderlijke jaren overschreden had, dat ik nu mijn verlangen mocht voldaan zien, om mijne overige dagen in rust te mogen doorbrengen, en mij met meer opmerkzaamheid nog dan voorheen te kunnen voorbereiden tot de eeuwigheid, hetwelk mij dan ook vergund werd, en ik mij aanstonds naar Rinteln begaf, alwaar ik mij met alles zoo naauwkeurig wangenomen had. Dit verlof tot mijnen verlaten ik onder voorwaarde, dat in gevalle Zijne Excellentie Majesteit mij mogt noodig hebben, dezelve mij oproepen den zoude en opsoopen van de plaats waar ik mij dan zoude mogen bevinden. Ik was vooreenens mijne geerte geheel te bevredigen, en een tijdlang mijn onthoud te Rome te verslaan, een verlangen, hetwelk ik reeds zoo lang gekoesterd had, en alsdan, dewijl ik nog eenige weinige jaren te wrachten scheen, mijne (Hier vervolg op de volgende bl.)

krijgslieden, die zich met de Zweedsche Armee vereenigd hadden, weder van dezelve af te trekken en tot den Koning van Polen terug te brengen. Hij ging ook zelf met zijne troepen naar Silesien, spoorde den Poolschen Koning *Casimir* aan om nieuwen moed te vatten, en met hem weder terug te marcheren naar Polen, welk Rijk hij reeds genoegzaam geheel verlaten had. Toen de bovenvermelde *Radziouwsky* nu zag dat de zaken een zoodanigen keer namen, begon hij ook mede den mantel naar den wind te hangen, en met den Koning van Polen briefwisseling aan te knoopen, ten einde, dus doende, weder in zijne gunst te geraken, tot merkelijk nadeel van den Koning van Zweden, doch dit werd nog tijdig ontdekt en eenige der hoofdaanleggers van dit verraad gestraft, ook *Radziouwsky* werd naar Zweden in arrest gezonden, alwaar hij tot na het sluiten van den vrede heeft moeten blijven.

(*Het vervolg op de kant van deze blade.*)

*** Heden beviel van eene DOCHTER, A. H. KRUSEMAN, geb. ZIEGLER.

LEYDEN 3 Januarij 1828.

*** De algemeene deelneming onzer Stadgenoten en Vrienden in het afsterven van onze onschatbare Moeder, Vrouwe ANTOINETTE OCKERSE, Wed. van wijlen Mr. J. P. KLEYN, was voor de wonden van ons hart zoo verzachtend: wij vonden er het strelendste bewijs in, dat onze kinderliefde niet eenzijdig dachs over het edel karakter en de verdienste van onze Dierbare. — De stemming van ons hart dringt tot openlijke hulde, aan alle onze betrekkingen en vrienden, terwijl wij U en allen de Uwen biddend aanbevelen aan de liefde van onzen Hemelschen Vader.

LEYDEN den 4 Januarij 1828.

JOHs. HASEBROEK.
A. T. M. HASEBROEK, geb. KLEYN.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 5 Januarij 1828.

Holland,	Werkelijke Schuld .	2½ pCt.	*f* 52⅜	a 52⅝
	Rest. Uitgestelde dito		1⅛	a —
	Kans-Biljetten		18	a 18¼
	Stellen van uitgeloten dito . . .		6475	a 6500
	Amortisatie-Syndic.	4½ pCt.	97	a 97½
	Domein Losrenten .	2½ „	91⅜	a 92
	Handel Maatschappij	4½ „	88	a 88¼
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	5 „	—	a —
	Dito op dito	3 „	67⅜	a 68⅛
Rusland,	bij *Hope en Comp.* .	5 „	99½	a 100¼
	Ins. op 't Grootb. .	6 „	51¼	a 52¼
Pruissen,	Obl. Neg. Londen .	5 „	—	a —
	dito in Londen van 1822 . . .		—	a —
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	25½	a 26
	Nieuwe geldl. van 1822		9½	a 10
Oostenr.,	Obl. bij *Gollen Comp.*	5 „	76½	a 77½
	dito	2½ „	62	a 62½
	Certificaten	2½ „	41	a 41½
	Neg. Metaliek . . .	5 „	85½	a 86½
	Dito Bank-Actien		1258	a 1262

*** Op de gewoone plaatzen, dagen en uren, zoo te LEYDEN als te AMSTERDAM, zullen gevaceerd, tot de betaling der COUPONS van CERTIFICATEN *Werkelijke Schuld*, gedistribueerd bij het *Administratie-Kantoor*, gevestigd te Leyden, verschenen primo Januarij 1828.

*** Ten Kantore van A. LIBRECHT LEZWYN, op het Rapenburg, Wijk 1 N°. 262, te Leyden, wordt gevaceerd des Dingsdags, Woensdags en Donderdags, van 9 tot 11 uren, ter betaling van alle de COUPONS, verschenen primo Januarij 1828, van de CERTIFICATEN der volgende *Administratie-Kantoren*, als van:

De Heeren KETWICH en VOOMBERG en de Wed. W. BORSKI.
De Heeren A. L. van HARPEN, en PLUIM en BACKER.
De Heeren S. en D. SAPORTAS, van MAARSEVEEN en LE JOLLE en BUYS en KERKHOVEN.
De Heeren de Wed. H. F. TJEENK, C. S.

*** Wordt gedverteerd: dat op het Rekest aan den Koning gepresenteerd door EMANUEL LEVY COUDSMIT en JOEL van RAALTE Jacobsz., *Commissionairs* onder de firma van GOUDSMIT en van RAALTE, wonende te Leyden, en als zoodanig behoorlijk gepatenteerd, om te mogen verkrijgen „ Surséance van betaling, procedures „ en executien voor den tijd van twaalf Maanden." Het Hoog Geregtshof te 's Gravenhage, Eerste Civiele Kamer, (in welker handen dit Rekest is gesteld geworden.) heeft geordonneerd de Supplianten, benevens allen derzelver Crediteuren te compareeren op *Woensdag den dertigsten Januarij* 1828, voor de Heeren en Mrs. Jonkheer VAN HERZEELE, en HAGEMAN, Raden in den Hove als Commissarissen die hun hooren zullen en den Rade rapport doen; — met bijvoeging, dat hetzij dezelve Crediteuren compareeren, dan niet, door het Hof zal worden geadviseerd als bevonden zal worden te behoren.

Wijders heeft het Hof aan de Supplianten verleend hangende de deliberatien van Zijne Majesteit den Koning, *provisionele Surseance van betaling en van alle regterlijke vervolgingen.*

Inmiddels kan van het ingediend Rekest en de balance daarbij overgelegd inzage genomen worden in 's *Gravenhage*, ten Kantore van Mr. JACOB GEORGE ALEXANDER CLANT, Procureur bij het Hoog Geregtshof, en te *Leyden* ten Kantore van de Supplianten GOUDSMIT en van RAALTE voornoemd.

*** Al de geene, welke jets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Heer CORNELIS van CAMPEN, in leven *Fabrikeur in wolle Garens*; gelieven daarvan opgaaf en betaling te doen, uiterlijk vóór den eersten Maart aanstaande, ten *Sterfhuize* op den Ouden Rijn, Wijk 6 N°. 196; of ten huize van den Ondergeteekende, op den Nieuwen Rijn, Wijk 3 N°. 1.

Leyden 7 Januarij 1828. DE BONT.

*** Daar door het overlijden van Mevrouw de Wed. LE JEUNE, sedert vele jaren verdienstelijke Onderwijzeres te LEYDEN, deze Stad eene KOST- en DAGSCHOOL-HOUDERES voor Jufvrouwen verloren heeft, zoo worden alle bevoegde Onderwijzeressen uitgenoodigd, om naar zulk eene plaatsing in Leyden te staan, en zich tot dat einde, vóór of uiterlijk op den 4 Februarij dezes jaars, aan Heeren *Burgemeester en Wethouders* aan te melden met *gefrankeerde* brieven, voegende daarbij de haar aanbeveelende papieren.

*** Ten Kantore van N. NATHANS op den Nieuwen Rijn te Leyden, bij wien in de afgelaaten *Laatste Kon. Ned. Loterij* zijn gevallen de navolgende prijzen, als: 1 à *f* 15,000, 1 à *f* 10,000, 2 à *f* 2,500; alsmede een aantal prijzen van *f* 1000; zijn wederom te bekomen in de Eerste Klasse der 138*ste Kon. Ned.* LOTERIJ, heel Lot in *Koop*: à *f* 11, half Lot: à *f* 5. 50, vijfde Lot: à *f* 2. 20, tiende Lot: à *f* 1. 10, alsmede voor alle Klasse door gefourneerd: Heel Lot: à *f* 146, half Lot: à *f* 83, vijfde Lot: à *f* 30, tiende Lot: à *f* 4. 60, twintigste Lot: à *f* 2. 30. Conditien *gratis*. De Trekking geschied den 2 Februarij 1828.

*** TE HUUR tegen Mei aanstaande, een HUIS, staande op de Hoogewoerd te Leyden, voorzien van verscheidene Kamers, enz. Te bevragen in de Boekwinkel van de Wed. nu SAAR, op het Rapenburg te Leyden voornoemd. — Bij wien te bekomen zijn à *f* 42. tiendeelen LOTEN, (het eerste *gratis*,) en enkelde: à *f* 4. 25, in de Verlooting van de HUITEN-PLAATS *KROOS OF KROESHUIK*, bij Rotterdam.

*** Bij P. den HENGST en ZOON en bij de meeste Boekhandelaars te Amsterdam; alsmede bij C. C. van den HOEK te Leyden en hunne verdere Correspondenten en de meeste Post-kantoren in het Koningrijk der Nederlanden, wordt heden uitgegeven: Het ALGEMEEN HANDELS-BLAD, N°. 1, van hetwelk vervolgens telkens Woensdag en Zaturdag een N°. zal in het licht verschijnen, en waarvan het N°. 1 en 2, als tot proefs dezer onderneming strekkende, alom *gratis* verkrijgbaar zal zijn. De abonnementen zullen van jeder Boekhandelaar, zoo ook van de Heeren Directeuren der Post-kantoren in alle Steden des Rijks aangenomen worden. De prijs van het abonnement is voor het geheele Koningrijk bepaald op *f* 4. 50, en buiten hetzelve op *f* 7. (waarvoor het franco verzonden wordt.) voor drie maanden.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY en KLOPPER en ZOON, op de Breedesteeg.